

Friidretten på Bøler

Innsamling og utarbeidelse av stoffet om friidretten er foretatt av Trond Olav Berg, Hermann Bruun, Arnvid Kavli, Jan Erik Moe og Per Inge Østmoen.

Bøler Idrettsforening ble stiftet 24. oktober 1958. Ved stiftelsen ble Roald Moe hovedforeningens første formann, og ble også valgt til leder i utvalget for friidrett. Dette er senere kjent som Bøler IF Friidrett, en egen gruppe med eget styre og egen økonomi. I disse første årene fantes ingen baner og gymnastikkhaller på Bøler. Etter hvert ble Kusletta det faste samlingspunkt for trening og konkurranser, både for friidrett, ski og fotball. For den som ikke vet det, ligger Kusletta strategisk plassert inne i skogen mellom Haraløkka og Nøkle vann. Skigruppa med Kåre Skogset som formann arrangerte en rekke langrenn, bl.a. Guttenes Østmarkleker, mens friidrettsgruppa arrangerte Bølerstafetten. I 1963 overtok Arnvid Kavli lederskapet for friidrettsgruppa. Han fikk en forespørsel fra Kåre Skogset og møtte opp på Kusletta. Der møtte han ca. 80 barn i alle aldre, samt en del nysgjerrige voksne. Det startet med en liten joggetur i skogen rundt Kusletta, og deretter bar det i vei med 60m som ble målt opp langs veien.

B-gjengen

Etter en periode ble det klart at det var en viss gjennomtrekk i gruppen. Det ble da satt i gang en gruppe med barn fra seks-syv til 11 år, som populært ble kalt B-gjengen. Disse dannet etter hvert en egen gruppe og som Kavli selv sa "dette er en gjeng det er virkelig moro å arbeide med." Treningen gikk med liv og lyst selv om treningsforholdene ikke var ideelle. Men skogsstiene rundt om kring ble også flittig brukt og ga god kondisjon. Til innetreningen om vinteren var heller ikke forholdene de aller beste. Det eneste lokale som fantes var det lille lekerommet på Bøler skole, og det fikk holde. På det meste hadde friidrettsgruppa et oppmøte på 85 barn, så det var mildest talt trangt å bevege seg der. Men moro var det, selv om treneren hadde skreket seg hes og manglet stemme etter hver økt.

Bølerstafetten og andre arrangementer

Bøler IF Friidrett igangsatte en stafett for barn og ungdom - Bølerstafetten - som etter hvert fikk stor deltakelse. Denne tidlige utgaven av Bølerstafetten gikk på stiene rundt Kusletta, og Bølerungdommene tok godt for seg av premiene. Både start og innkomst var på Kusletta. Engasjementet var alltid stort, og oppfinnsomheten likeså. Det fortelles at i en av de første stafettkonkurranser oppdaget arrangøren at det manglet stafettpinner. En av arrangørene - Arne Gundersen - visste råd for slikt. Han løp hjem, tok alle konas kosteskaft i kjelleren hvor de ble saget opp i passende lengder, og problemet var løst.

Friidrettsgruppa arrangerte også Ulsrudvannet rundt og fra 1982 Nøkle vann rundt, begge løp med deltagelse fra hele Østlandet. I sin bok "Stafett-Martin"

skriver den berømte langrennsløperen Odd Martinsen at han fikk det travelt etter et orienteringsløp for å nå en stafett på Bøler. Han fikk haik og rakk Bølerstafetten, der han løp lengste etappe - 2000 meter - for sitt lag.

Resultatene av god trening viste seg snart. Bøler IF Friidrett var i disse årene tilsluttet Akershus Friidrettskrets med klubber fra Hakadal til Tyrving i Bærum. En gruppe fra B-gjengen var da kommet i konkurranseklasse, 11 år, og av i alt 16 øvelser i kretsmesterskapet i 1967 tok våre gutter 12 gullmedaljer, samt en rekke sølv- og bronsemedaljer. Jentene var ikke så mange, men lille Rita Borgen fikk i hvert fall gull i samtlige øvelser som hun deltok i. Hun flyttet dessverre fra Bøler litt senere, og vi mistet nok da et stortalent. Resultatene våre ga nok de større klubbene et lite sjokk, og de økte sin egen treningsinnsats slik at nivået var betydelig hevet til neste kretsmesterskap. Etter hvert ble Akershus Friidrettskrets en av de beste kretsene i landet, og Bøler var i fremste rekke blant barn, og etter hvert ungdom. Ett at de første terrengløp vi deltok i var i Eiker-Kvikks løp i Eiker, der våre gutter i aldersklasse 1956 tok 1., 2., 5., og 8. plass i et stort felt. I de eldre klassene tok våre gutter likeledes godt for seg ved premiebordet.

Etter hvert ble treningen flyttet ned til skoleidrettsplassen på Bøler. Det var en grusbane uten løpebaner, nærmest en lekeplass. Der var en lengdegrop, og etter hvert fikk vi skaffet oss et høydehoppstativ. Men banen var steinhard om sommeren og tilløpet i lengdesprang var veldig løst. Så det ble nok for det meste å bruke skogstiene som før, etter resultatene å dømme ikke noe dårlig alternativ når alt kom til alt.

Nytt anlegg på Haraløkka

Det var store forventninger i friidrettsgruppa da det ble kjent at det skulle bygges et nytt idrettsanlegg på Haraløkka. Park og Idrett og Oslo idrettskrets holdt kortene tett inntil brystet. Vi kunne bare gå og se på utgravningen av dammen og påfylling av enorme mengder med stein og sand bl.a. fra T-bane tunnelene, uten å vite noen detaljer om det endelige resultat. Hovedlagets daværende formann Knut Gjesdal hadde fått vite at det nær Bøler var planlagt en friidrettsarena. Området der var tidligere en liten dal som om vinteren ble brukt til opplæring på ski for de aller yngste. Gjesdal og Kavli gikk da i gang med å måle opp til løpebaner m.m. og gledet seg til å se utbyggingen. Noe senere ble det satt opp et kart over området, og stor var skuffelsen da det viste seg at det oppmålte området var planlagt til parkeringsplass. Friidretten var avspist med en 60 m løpebane langs grusbanen og en hoppegrop. Merkelig nok var det også satt opp en gummi-asfaltert bane for stavsprang, en idrett som ikke var aktuell på Bøler da. Vi gjorde henvendelser til Idrettskretsen og Park og Idrett med argumentasjon om den store tilslutning friidretten hadde på Bøler, og fortalte at vi dette året var kommet i guttenes hovedserie etter å ha slått ut Kristiansand og Halden friidrettsklubber. Men dette møtte døve ører, og vi måtte bare holde på som tidligere. Å prøve å løpe fort langs en bane hvor det samtidig ble sparket fotball kunne være risikabelt, så treningen ble fortsatt drevet på

skoleidrettsplassen. Vi brukte også nabobaner som Trasop og Lambertseter og innimellom på Bislett. Dette ble nokså tungvint, så deltagelsen minket. Men vi hadde en ivrig kjerne som fortsatte uansett. Til tross for mange respektable resultater hadde idretten i Bøler IF betydelige utfordringer. Det gjaldt lokaler, treningssteder, økonomi og antall tillitsmenn. I 1974 skriver Odd Pettersen en artikkel i Aftenposten året etter Bøler IFs 15 års jubileum.

Vi sakser følgende fra den artikkelen:

"Bøler Idrettsforening var 15 år i fjor og ble stiftet nesten umiddelbart etter at første bebyggelse var reist i distriktet. At det var behov for en idrettsforening i denne drabantbyen, forteller den tilslutning foreningen har fått. I dag er det ca. 600 medlemmer og det er fremdeles stor pågang. Dessverre er man nødt til å begrense tilgangen av nye medlemmer på grunn av de vanskelige treningsforhold. Innendørstreningen drives på Bøler Ungdomsskole og på Nøklevann Skole, men man konkurrerer med andre aktiviteter om gymnastikksalene og man er tildelt altfor få treningstimer. Lokalmangelen er derfor en av de største anstøtsstenene. Foreningen mangler også et sted å være. Bøler IF er andelshaver i Samfunnshuset på Bøler, men her holder ungdomsklubben til, dessuten er leien for et lite lokale i Samfunnshuset så høy at man ikke finner råd til slike ekstravaganser. Midlene må benyttes bedre på andre steder, mener klubbledelsen. Et ønskemål er å få reist en brakke, eventuelt i skogkanten mot Østmarka, hvor klubbens medlemmer kunne samles. Hvorfor kan ikke kommunen gjøre en innsats her? Det er så lite som blir ofret på det sosiale arbeid som utføres av idrettslederne, og som gjøres helt frivillig og gratis. Ungdomsklubbene har gratis lokaler og kommunalt ansatte funksjonærer som figurerer på lønnsbudsjettet med mellom to- og tre hundretusen kroner. Bøler IF har lagt stor vekt på de minste årsklassene, 7-10 år. I fjor var det med ca 70 gutter og piker. I fotball har foreningen en stor gruppe av unge. I håndball dominerer pikene, men de helt store pikene er gått over i andre klubber. I Tyrvingserien hvor det deltar klubber fra hele landet, gikk guttene opp i 1. divisjon (8. Plass på landsbasis. red.anm.) Bøler IF ble bygget opp med ansvarlige formenn i de forskjellige grupper. Formannen i hovedstyret er Harald Finn Bye, Arne Unum er skiformann, Arvid Kjensli i fotball, Egil Undrum i friidrett, Bjørg Jensen i håndball og Magnus Gjesdal som formann i orienteringsgruppa. Formannen i friidrett, Egil Undrum, er godt fornøyd med resultatene i friidrettsgruppa. Han har 160 aktive yngre utøvere. Trine Johannessen, datter av Knut "Kupper'n" Johannessen vant høydehopp i Vesta-Hygealekene med 1:51 (13 år) I Donald Duck-lekene ble det en 4. plass i kule. I 1961-klassen (13 år) løp Bjørn Inge Larsen 600 meter på 1:33:0, det beste resultat i Norge i år i denne årsklasse. Det er et stort press på økonomien i de fleste barnefamilier. Bøler IF holder derfor en lav kontingent. Idrettsutstyret er også kostbart i dag, og dette er man nødt til å ta hensyn til. Idrettslederne er på mange måter blitt våre beste sosialarbeidere, og føler kanskje sterkere enn mange andre hvor skoen trykker."

Så langt Odd Pettersen i 1974.

- Idrettsanlegget Haraløkka og nytt klubbhus ble offisielt innviet i 1978.

Dugnadsarbeid i Bøler

Til tross for vanskelighetene, eller kanskje på grunn av disse, gjorde våre friidrettsjenter og -gutter det bra gjennom årene også etter hvert på banene, selv om vi likte oss best og oppnådde de beste resultatene i terrengløpene. Et problem som vi møtte etter hvert var at når utøverne vokste til fikk de større krav til treningsstøtte og tilskudd til reise til stevner. Dette kunne de større klubbene som Tjalve, BUL og Vidar gi. Derfor mistet vi etter hvert noen av dem som etter hvert kunne utvikle seg til de beste på landsbasis. For den aktive selv måtte dette være hensiktsmessig i forhold til hans/hennes idrettslige utvikling, hvis forutsetningene ble bedre etter overgang til en større klubb. Det kunne nok være fordelaktig for utøveren å måle seg mot like gode konkurrenter under trening, og få muligheter til å reise gratis til stevner i inn og utland. Økonomien var alltid en utfordring, og vi fant mange måter å bøte på dårlig økonomi på. I 1970-årene fikk vi kontakt med et reklamefirma og medlemmene, med lederne i spissen sprang rundt i Oslo Øst og puttet reklame i postkassene. Vi fikk to-tre øre for hver utlevering og pengene ble fordelt med noe til den aktive og resten til den gruppen vedkommende tilhørte. Innsatsen ble utvidet, vi fikk kontakt med andre klubber og i en periode delte vi ut brosjyrer i hele Oslo, med friidrettsgruppa som hovedleverandør. Så penger ble det av det, både til klubbdriften og de aktive. Friidretten benyttet en del av pengene til å dra sydover på treningsleir i skoleferien om vinteren samt en reise med deltagelse i Herlev-legene i Danmark. Vi var både på Mallorca, Malta og i Ravinj i Slovenia. Største jobben var utdelingen av NAFs Veibok i 1976. Siste utdeling av veibøker ble nok i hardeste laget, både for de som organiserte det og de aktive, så med veibok-utdelingen avsluttet vi hele arbeidet med utdelinger. Vi var- som det heter i idrettsspråket - utbrent på dette.

Støttespillere

Kåre Skogset

En av dem som virkelig bidro til å få Bøler-friidretten i gang var Kåre Skogset. Skogset kom fra BUL og hadde mye idrettslig bakgrunn derfra. Han startet friidrettsgruppa hvor han i første rekke fikk med seg Roald Moe som ble gruppas første leder. Senere fikk han med seg Arnvid Kavli som fikk i gang trenerjobben og fortsatte med det til ut i 1980-åra. Kåre Skogset kunne få med seg andre til å gjøre en jobb, samtidig som han gjorde mye selv. Kavli kan fortelle at hele tiden mens han var trener ordnet Skogset med påmeldinger til stevner, slik at det bare var å møte opp til de stevner klubben skulle delta i. Skogset var reisende for et firma, men hadde hele tiden full kontakt med klubben til tross for lange reiser i jobben. Hovedengasjementet hans var likevel i skigruppa, hvor han var både trener, leder og tilrettelegger. Vi hadde fast møteplikt på Kusletta hver lørdag vinteren i gjennom der det var langrenn for jenter og gutter i alle årsklasser. Vi

husker at en av de ivrigste deltakere der var Ivar Formo, senere vinner i OL. Han kom sammen med sin far og var naturligvis suveren i løypa allerede i gutteklassen. Vi hadde bruk for en trase til langrennsporten gjennom granskogen som noen år tidligere var plantet der. Skogset hogg trær til den nødvendige løypen, (ikke helt lovlig, men veldig populært) og trærne som var i juletre størrelse ble solgt som juletrær til premier for arrangementet. Skogset arrangerte også konkurranser på ski i de forskjellige borettslag på Bøler, de såkalte "Blokader," med stor avslutning og finale på Kusletta mellom de beste borettslagene. Han var også initiativtaker da vi arrangerte "Trollmarka Rundt" et turrenn med start fra Haraløkkka og Rustadsaga, hvor tusenvis av deltagere gikk en 18 km lang løype med utdeling av medalje ved innkomsten. Skogset var også initiativtakeren til Bølers langrennscup på ski. I dag forbindes gjerne Bøler Cup med ballidrett, men den opprinnelige foregikk på snø og ble arrangert fra slutten av 60-tallet og helt fram til 1988. Arrangementet var et samarbeid mellom Bøler IF og Bøler Vel og Fellesråd, og Kai Ekanger fungerte som speaker. Opptil 800 Bøler-barn deltok i langrennscupen, uttaksrennene i hvert borettslag medregnet.

Finalen i Bølercupen gikk som regel på Holmenkollsøndagen. Da var det et yrende liv på Kusletta noe mange bølerforeldre husker med glede. Premieutdelingen foregikk om kvelden i aulaen på Bøler Ungdomsskole, senere ble den flyttet til det nybygde klubbhuset på Haraløkkka. Skogset ledet arrangementene i Bølercupen så lenge den pågikk og da han måtte trekke seg ut forsvant også cupen. Skogset arrangerte også klubbtreff som gjerne ble avholdt på Bøler Cafe. Det var filmframvisning, premieutdeling og det ble holdt kåserier. Lokale idrettsarrangementer fikk på denne tiden bred pressdekning, også i de større avisene. Kåre Skogset ble rett som det var intervjuet, og benyttet da sjansen til å oppfordre til sunn idrettsaktivitet både for voksne og barn. Kåre Skogset døde sommeren 2006. Han var på vei til et møte i Skjåk, der han også var sterkt involvert i idrett for barn, da han stupte i døra. Han døde med skoene på, som hans kone så treffende sa det. For sin innsats for idretten på Bøler ble Kåre Skogset utnevnt til væpner av Don Quijote, og i 1975 fikk han Bøler IFs hedersmedalje.

Arnvid Kavli

Arnvid Kavli (født 1927) vokte opp i Isfjorden i nærheten av Åndalsnes. I ungdomsårene her spilte han fotball. Det var ikke mange andre muligheter til idrettsutfoldelse der den gangen, grunnet mangel på anlegg og utstyr. I en fotballkamp brakk han ryggen, noe som siden førte til isjias og store smerter. I 1943 flyttet Kavli til Oslo, der han begynte på Treider handelsskole. Han engasjerte seg raskt i Bondeungdomslaget (BUL) og var aktiv både i orienteringsløp, leikarring og korsang. Kavli la raskt merke til at fysisk aktivitet reduserte ryggproblemene, og erfarte at det var mulig å trene bort isjiassmertene. I tillegg til å løpe orientering deltok Kavli i friidrett, og løp 100 m på 11:9. Da han et år løp Norabakken i Holmenkollstafetten for BUL mottok han pinnen av en lagkamerat ved navn Kåre Skogset - en person han skulle få mye

med å gjøre noen år senere. I 1958 flyttet han til Bøler med sin kone - og siden har de bodd i den samme rekkehusleiligheten i Nøklesvingen. Som mange andre Bøler-beboere er de begeistret for Østmarka, som de bruker flittig året rundt, og få har bedre kjennskap til hvor de beste moltemyrene befinner seg. I 1961 tok Kåre Skogset kontakt, og lurte på om Arnvid Kavli kunne tenke seg å påta seg treneroppgaver i friidrettsgruppa i Bøler IF. Dette var starten på en trenerkarriere som skulle få stor betydning for et betydelig antall Bølerungdom de kommende årene, både sportslig og sosialt. I tillegg til arbeidet for Bøler IF har han sittet 6 år i styret i Oslo Idrettskrets. Han har ledet Trasopalliansen, som arrangerer to skolestevner samt KM for veteraner hvert år. I tillegg er han starter og dommer i andre skolestevner. Dessuten er han primus motor for avvikling av idrettsmerkeprøver. Kavlis arbeid har hatt stor betydning for generasjonene av ungdom som vokste opp på Bøler på 60- og 70-tallet. Selv synes han sin rolle som sosialarbeider har vært viktigst. Dette er en viktig detalj verd å merke seg, det er ingen tvil om at interesseløshet er om mulig den aller største risikofaktoren for et ungt menneske. Gjennom idretten kan mennesker derimot lære seg målbevissthet og evnen til å disponere og strukturere sine ressurser, samt at man naturlig adopterer en sunn og konstruktiv livsstil preget av positive holdninger og gode vaner.

Roald Moe (1922-2006)

Arnvid Kavli ga seg som trener og leder i 1975, og Roald Moe overtok formannsvervet i friidrettsgruppa. Han hadde dette vervet frem til 2003, godt hjulpet av sine sønner Jan Erik og Tore. Han laget nærmest et lite friidrettssenter i sitt hjem, der utøverne gikk ut og inn. Hans sønner sørget for treningene delvis i skogen rundt Bøler og Trasop, samt Bislett. Barna fra tidligere hadde nå "vokst opp," og klubben begynte å yppe seg i forskjellige "voksne" stafetter rundt omkring. Det beste resultat ble vel nådd i den kjente Holmenkollstafetten med stor både nasjonal og internasjonal deltagelse, hvor de tok en rekke premier og i en årrekke kvalifiserte seg til eliteklassen. Roald var den fremste nøkkelpersonen bak Bølers stafettsuksesser, og vi har derfor med to omtaler av ham.

Knut Hagen om Roald Moe:

Blæsen som var med å stifte Bøler IF i 1958, bidro med sin optimisme og genuine interesse for friidrett til at Bøler hadde områdets beste friidrettsgruppe i barne- og ungdomsklassen i 1970-tallet med utøvere som siden hevdet seg godt også på seniornivå fra 80-tallet. Roald Moe var ildsjelden som brukte sin egen garasje som lagerplass av friidrettsutstyr, som hadde stua full av stafettpinner og resultatlister, og som ivrig rekrutterte stadig nye stafettløpere. På vei til kiosken på Bølerbrua på søndagsmorgen ble opptil flere med hell lurt til å løpe stafett. Alle var kanskje ikke like fornøyde med slike reserveløsninger. Da Moe en slik søndag gjentatte ganger ringte på hjemme hos en slik tidligere stafettløper hørte han en gutt innenfra si: "Det er Moe! Ikke lukk opp!" Blæsen ofret det meste for

de aktive. Selv da kona Randi på bilturen hjem fra Bislett stadion oppdaget at hun hadde glemt sin fine kåpe, hjalp hennes protester lite. Først måtte han kjøre hjem løperne, deretter kunne han hente kåpa... Blæsen synes også at det var veldig viktig at løperne ble godt kjent med sine stafettetapper, selv ikke enveiskjørte gater stoppet den ivrige stafettgeneralen. Før han fortsatte mot kjøreretningen per bil unnskyldte den pensjonerte politimann Moe seg med følgende: "Jeg har kjørt så mye lovlig i mitt liv!" Blæsen var også primus motor for mange treningssamlinger i syden eller Danmark der uttallige kakelotteri på Bøler senter på kalde lørdager sørget for finansiering. Ikke alle turene var like vellykket rent værmessig, oppholdet på Tolmin i gamle Jugoslavia i 1982 minnet lite om "syden" med 30 cm snø som underlag. I snøværet der satt vi å så på Jugoslavisk TV fra ski-VM i Oslo, en mager trøst var at landslaget både i sprint og kast hadde blitt "lurt" til samme treningsområdet. Roald Moe kunne tidvis være noe treg. En gang på 70-tallet rakk han ikke sydenflyet. Det gjorde imidlertid alle de aktive, som i de to neste dagene hadde glade dager uten voksne ledere med seg på treningsleir...

Roalds liv og virke

Av Per Inge Østmoen

Det er meget å si om Roalds Moes mangeårige innsats for friidretten på Bøler. Enhver som kom i kontakt med ham ble raskt klar over hans udødelige engasjement for å trekke barn og unge med i idretten, et engasjement som vil bli husket og som fortsatt står som en inspirasjonskilde.

Roald flyttet til Bøler i 1957, og flyttet til et hus bygget i regi av Politiets selvbyggerlag. Nettopp hans virke som politimann skal jeg komme tilbake til. Da Bøler IF ble grunnlagt i 1958 ble Roald den første formannen. Det var likevel i Friidrettsgruppa at han hadde sitt hjerte, og det var her han utfoldet sin store innsats. Så sent som i 1988 trådte Roald til som leder av friidrettsgruppa, og bekledde dette vervet frem til 2002. Da var han 80 år gammel, og helsen var ikke hva den engang var. Innimellom ledet Roald også hovedstyret i Bøler IF, så hans engasjement favnet flere idretter. Også i de siste årene av Roalds liv følte både de aktive og de tillitsvalgte i friidrettsgruppa den inspirasjonen han bar med seg når han snakket med oss om sine hjertesaker. Da levde han seg inn i idretten og den fysiske aktiviteten som han alltid følte en slik stolthet og glede over, og da ganske spesielt når den ble drevet av Bølers utøvere. Et godt eksempel på dette fikk vi se når han ledsaget guttene sine i St. Olavsloppet. Det var en selvfølge for Roald at han skulle være med, og hans tilstedeværelse ble da også oppfattet som et positivt element som samtlige satte pris på. For Roald var det viktigste av alt å kunne trekke jenter og gutter inn i friidretten, og den tradisjonsrike Kusletta med den enkle men likevel godt organiserte og fremforalt spennende aktiviteten der sto bestandig sterkt i hans bevissthet. Roald hadde også en aktiv karriere, og drev ivrig med både friidrett og skøyter i sine yngre dager.

Roald var en engasjert arrangør av Ulsrudvannet Rundt, et klassisk løp om er levende den dag i dag. Det samme gjelder Bøler IF Friidretts største arrangement, Nøklevann Rundt. Dette var det Roald Moe som etablerte. Av andre ting som kan nevnes, var at han likte svært godt å arrangere idrettsmerkeprøver.

Blant utøverne fra generasjonen født rundt 1960 er han trolig aller mest kjent som den uoppslitelige stafettorganisatoren, og Bøler kan nok i stor grad takke Roald for mange sterke stafettresultater opp gjennom 1970- 1980- og inn i 1990-årene. De som deltok i stafettgjengen fra disse årene betegner ham som en farsfigur for alle i gruppa. Deltakerne ble raskt omgangsvener også utenom trening og konkurranser, selv om treningen sto i sentrum for den aktive kameratflokk. Typisk for disse årene var mye fartstrening, intervall og høy intensitet. Rundt Nøklevann og Ulsrudvann er det vakkert, og det var aldri vanskelig å motivere seg for sden hardeste trening. På langturene ble det nesten alltid løpt så hardt at en etter en ble hektet av, og de mange bakkene sørget for naturlig intervalleffekt. Vinterstid ble intervallene videreført på Ringveien ved Bogerud, hele tiden i voldsomt tempo. Langturer gikk gjerne i Holtet- og Ekebergområdet. Men det var intervallene som huskes best. Hver mandag var det beinhard intervall, for eksempel 15 x 300 meter med stor innsats. Etterpå ble det gjerne sirkeltrening i gymsal, og kanskje en runde med basketball etterpå.

Treningen var hard, men den ga resultater. Løperne talte en 7-10 utøvere, som løp godt både i baneløp og i stafetter. Som et eksempel på nivået kan nevnes at stammen i laget løp 800 meter på mellom 2:00 og 1:50. Sterke tider, og Bølers stafettlag var absolutt i stand til å prestere godt over alt hvor de konkurrerte. Mange løyperekorder ble således satt av Bølers stafettlag, med topp-punktet rundt 1980-1982. Roald var den drivende kraften bak stafettsatsningen, og stilte ufeilbarlig opp både for sine tre aktive sønner og alle andre som ville være med på løpingen uten noensinne å betrakte sin innsats som noe offer. Han var flink til å ringe rundt til utøverne og motivere dem til deltakelse, og var i det hele tatt en meget tilstedeværende og engasjert leder som også ivaretok trenerfunksjonen.

Jeg nevnte at Roald var politimann. Mange forbinder politiyrket med bare jakt på kriminelle, men godt politiarbeide i sin utvidede forstand innebærer ikke minst en sosial funksjon. Her var det at Roald Moe virkelig briljerte, og det er ingen grunn til å betvile at han gjennom sin utrettelige virksomhet for idretten på Bøler gjennom årtier hjalp mange unge mennesker til en sunn livsstil og konstruktive interesser. I så måte var Roald Moe en stor bidragsyter til et i den videste forstand sunt miljø i sitt nærmiljø, og det vil han alltid bli husket for.

Utøvere

Bøler IF Friidrett har gjennom årene hatt en lang rekke utøvere. Noen av disse utmerket seg spesielt. Vi vil her trekke frem noen av disse uten på noen måte å nedvurdere de andres innsats. I de første startårene hadde vi en deltaker som virkelig tok treningen alvorlig. Han het Finn Tvetter. Han gikk over til en annen

sport og ble til slutt verdensmester i roing. I tillegg ble det sølv i OL i 1976. Han sa senere at grunntreningen i Bøler IF hadde vært av stor betydning for hans senere resultater i rosporten.

TROND RYEN (f. 1954)

Begynte som syv-åring på Kusletta. Han utviklet seg fort til å bli en av de beste løpere på kortdistansene. Hans største triumf mens han var medlem i Bøler var bronsemedalje i NM-junior på Hamar. Han fortalte at han var etterspurt med tilbud fra mange klubber, og til slutt gikk han over til en av storklubbene i Oslo. Her gjorde han det også bra. Men etter hvert gikk Tronds interesse for konkurranseidrett over, kanskje han ikke trivdes helt i nytt miljø?

TOM LARSEN (f. 1955)

Tom Larsen var også med i "B-gjengen." Han hadde terrengløp som sin store spesialitet, og vant sin klasse i en rekke store arrangementer i hele Østlandsområdet, i en periode da terrengløp hadde en helt annen status enn i dag, og det var meget tøft å vinne. På 1960-tallet hadde vi en gullalder for terrengløp. Det kunne gjerne være 60 deltagere i en enkelt gutteklasse. Tom ga seg tidlig med friidrett – i 14-årsalderen – men utviklet seg i stedet som fotballspiller, og hentet mange triumfer med Bølers aldersbestemte lag. Han var også innom Vålerenga fotball. Tom Larsen vokste opp i Utmarkveien, og virket som en inspirator for å få andre barn på Bøler til begynne med idrett. Han nølte ikke med å oppfordre barn med talent til å ta kontakt med idrettslaget. Tom sier selv: "Jeg ble kretsmester i terrengløp 3 år på rad i perioden 1966/67/68. Jeg vant også Parkløpet på Ås 2 ganger på rad – et løp som de påsto var et uoffisielt NM i terrengløp for jenter og gutter. Jeg ble tatt på kretslaget til Akershus friidrettskrets, den gangen var Oslo innlemmet der."

ARNFINN UNUM (f. 1956)

Allsidige Arnfinn Unum hadde langrenn som hoveidrett, men var også en meget dyktig friidrettsutøver. Han ble kretsmester i Oslo på 400 meter og i lengde flere ganger. Aller best var han i spyd. Her var det på den tiden så stor og god konkurranse i Oslo i denne perioden (Reidar Lorentsen m.fl) at han aldri ble kretsmester, men han oppnådde en bronsemedalje fra Coca-Colalekene, som ble regnet som et uoffisielt NM for aldersbestemte klasser. Han var dessuten også på pallen i Herlev-lekene i Danmark, som var et ganske stort internasjonalt stevne på de tider.

BJØRN GUNDERSEN (f. 1957)

Langrenn var Bjørn Gundersens hovedidrett, men han gjorde seg også bemerket på friidrettsbanen og i terrengløp. I syvende klasse ble han sammen med Helge Findreng tatt ut fra Bøler og sendt sendt til Nordisk skolemesterskap i Finland, som han husker som et eventyr av en reise. Av skoleidrett husker han spesielt sin innsats i 9. klasse, da Bøler Ungdomsskole vant Ramstad-stafetten ute i Bærum. "Jeg løp alltid første etappe med spissere albuer enn de fleste. Vi ledet fra start til mål for å si det sånn. Det var selvfølgelig kult å hevde seg i Bærum." Han kan videre fortelle at fotballgutta den gangen hadde veldig tro på egne ferdigheter: "Guttelagets beste til å løpe skulle vise friidrettsgutta ryggen på 1.200 meter på den store idrettsdagen på Bøler Ungdomsskole. Hundrevis av elever møtte opp. Alle fotballgutta var overbevist, de mente den utvalgte hadde jern-kondis. Han forsvant på første langside og vi viste fotballgutta at dette var vår idrett. En sentral fotballpersonlighet og nær venn tok opp denne historien i sin tale på sin 50 års dag nylig. Vi lo godt, både fotball- og løpefolket."

TERJE HOFFMANN (f. 1957)

Var også en av guttene i B-gjengen der han begynte som syv-åring. Han lå teten i alle løp under 400 m, samt spenstøvelser som lengdesprang og høydesprang. Som et kuriosum kan vi nevne at 1967 hadde gamle Morgenposten en oversikt over de beste resultatene i alle øvelser i Oslo. Vi fulgte med og bemerket ikke uten en viss stolthet at i klasse gutter 11 år hadde en gutt fra Oslo 1.20 i høyde. I Bøler var det fire gutter i samme årskull som hoppet over 1.20, mens Terje tronet på førsteplass med 1.27. Siden vi tilhørte Akershus friidrettskrets, kom dette ikke i Oslo-avisene. Som 17-åring gikk Terje over til BUL, dere han oppnådde flere gode resultater både på sprintdistanser og i korte stafetter.

HELGE FINDRENG (f. 1957)

Han begynte å trene med friidrettsgruppen i Bøler I.F høsten 1967, etter å første vært med noen måneder i Bøler turnforening.

Findreng forteller selv om sin tid i friidrettsgruppa:

"Mitt første møte med friidrettsmiljøet i Bøler IF fikk jeg etter å ha snakket med en tre år eldre kamerat som hadde markert seg innen friidretten. Han var nylig blitt distriktsmester på 60 meter for tredje gang, og mente at jeg også kunne ha muligheter til å hevde meg hvis jeg begynte med organisert trening. Han var medlem av friidrettsgruppa i Bøler, og snakket med entusiasme om et godt treningsmiljø. Jeg ble med ham på en innetrening i gymsalen på Bøler ungdomsskole. Her møtte jeg en rekke andre på min egen alder som virket som om de trivdes godt. Arnvid Kavli var trener på denne tiden, og jeg ble fascinert av hans måte å lede treningsøktene på. Vi gjennomførte relativt harde økter som gruppe, og det var også rom for å begynne med kartlegging av hvilke spesialøvelser man ønsket å prøve ut for egen del. Når det gjelder prestasjoner så husker jeg en episode som fant sted under distriktsmesterskapet i terrengløp i

1971. Bjørn Gundersen og jeg konkurrerte i samme årsklasse. Vi hadde begge et favorittstempel på oss før dette løpet. Folk forventet en jevn kamp med kniving mellom han og meg. Vi bestemte oss for å dele seieren og løp av den grunn hånd i hånd over mål. Dette var ikke særlig populært blant oppmenn, trenere og arrangører, men for oss der og da var dette en prestasjon. Slikt gjorde man jo ikke. På friidrettsbanen trivdes jeg best når jeg løp 600 og 800 meter. Jeg var med på Vesta Hygea lekene i Bergen i 1970. Der hoppet jeg lengde og fikk en grei plassering. Jeg kan også huske at det ble noen krets og klubbrekorder på begynnelsen av 70 tallet. De ble ikke stående lenge. Unge Bjørn-Inge Larsen, og den enda yngre Lars Hansen begynte jo i friidrettsgruppa etterhvert. Spesielt Lars Hansen plukket nok de fleste klubbrekorder etter som årene gikk. Arnvid Kavlis stabilitet som trener er det vanskelig å glemme. Han var ansvarlig for treningsøktene både ute og inne, sommer og vinter i de fem årene jeg holdt på som aktiv (vi trente 2 til 3 til tre ganger i uken). De få gangene han ikke trente oss i i løpet av disse årene, ble han som regel erstattet av Tor Thomassen (han hadde vært aktiv idrettsutøver selv, noe vi merket da vi løp langs Ringveien med ham "fort og langt"). Det var også andre foreldre som stilte opp som hjelpetrenere fra tid til annen. Disse bidro kanskje ikke med så mye med kunnskaper rundt tekniske ferdigheter og treningsmetodikk, men de var velkomne og betydde mye når det gjaldt vår trivsel. Noen av de mange som stilte opp var: Blester, Lund, Unum, Flogenfeldt, Undrum, Arne Gundersen, Gjesdal, Holm, Larsen og Holmberg. Min far tilhørte også denne gruppen. Disse, og en rekke andre foreldre vil også bli husket for sin dugnadsinnstilling ikke minst når det gjaldt å kjøre oss utøvere rundt på idrettsstevner. Vi kunne være 20 til 30 utøvere som møtte opp ved T-banen på søndag formiddag for enten å dra til Hokksund hvor det var terrengløp eller til Hønefoss for å delta på et friidrettsstevne. Det var alltid plass i en bil. Harald Finn Bye er også en mann jeg vil huske godt fra tiden i Bøler I.F. Han var aldri trener, men bekledde de fleste andre verv i friidrettsgruppa fra 69 og utover på 70 tallet. Jeg mener at han også en periode var leder/formann for hele klubben. Bye møtte opp på treninger, og fulgte med hva som skjedde, roste og kommenterte og hadde meninger om det meste som omhandlet friidrett på Bøler. Han ble vel også regnet som "Bølerlekenes" far. Bye var også blant de som alltid stilte opp for å kjøre oss til arrangementer.

TORGEIR SKOGSET (f. 1958)

Torgeir Skogset var sønn av Kåre Skogset. Alt som 5-åring ble han tatt med på trening med friidrettsgruppa, og med sin far. Han begynte allerede i tidlig alder å gjøre seg gjeldende på idrettsbanen, gjerne i konkurranse med langt eldre deltagere. Det fantastiske med Torgeir var at uansett hvilken gren han deltok i var han blant de beste, og gjerne den beste. Som liten gutt vant han førsteplasser på 60 m, lengdesprang, kulestøt og terrengløp. Om vinteren deltok han i skirenn og var like suveren der. Som 13-åring satte han også verdens beste resultat i sin årsklasse i diskos. Presterte 57.92 i diskos, banerekord 18 årsklasse på Bislett. Dette er bare et lite utdrag av hans bravader på idrettsbanen. Torgeir skiftet klubb til Tjalve i friidrett nokså tidlig, men fortsatte i Bøler på ski.

Sammen med familien flyttet han senere til Skjåk og sammen med sin far preget de i mange år idrettsmiljøet i Ottadalen og omegn.

LARS HANSEN (f. 1960)

Er vel den mest mangfoldige friidrettsutøver vi har hatt. Som 13-åring kvalifiserte han seg til Vesta-Hygealekene i høyde og 60m hekk. Her var han ikke noe heldig, Han ødela piggskoen sin da han bommet på en hekk og skadet seg samtidig. På grunn av den ødelagte skoen ble det heller ikke noe godt resultat i høyde. Han tok det igjen senere, tok en mengde førsteplasser, og ble noen år senere Norgesmester både på 110 meter hekk, lengdehopp og til slutt i 10-kamp. Lars forteller selv om sin idrettshistorie: "Jeg begynte i Bøler når jeg var syv-åtte år. Jeg var med på Barnelekene når jeg var syv. Samme dagen som barnelekene skulle være drev vi og løp rundt blokk 7 og 8 (i Utmarkveien i Bølerskogen borettslag). Da var det en større (tror det var Tom Larsen) som mente at jeg burde være med på barnelekene. Jeg dro ned og løp 60 m og vant. Tror jeg begynte med litt forsiktig aktivitet vinteren etter i regi av friidrettsgruppa. Miljøet i friidrettsgruppa var veldig bra. Jeg kan vel si at jeg "startet for fullt"(var kanskje å ta for hardt i!) 1971, 11-års klassen er jo det året hvor stevnetilbudet begynner ordentlig. Det var god spredning i alder, vi stilte og hevdet oss veldig bra i stafetter rundt omkring på våren (Toroddstafetten, Tyrvingstafetten, etc). Stevnene som jeg husker best er nok de forskjellige Donald Duck leker i Norden. Anders And-lekene i Danmark i 1971 (vant lengde og 60 m), Donald Duck-lekene på Kongsberg i 1971, (vant lengde) og og Kalle Anka-lekene i Karlstad 1972 (vant lengde). Jeg er ikke sikker på om det er noen andre norske som har vunnet alle tre steder. Som nevnt før var Herlev-lekene også et stort høydepunkt."

YNGVAR CHRISTIANSEN (f. 1960)

Er Bølers uten sammenlikning fremste langdistanseløper gjennom tidene. Hans 8:09:2 på 3000m, 14:06:01 på 5000, 28:44:92 på 10 000, samt 2:17:38 på maraton, taler for seg selv.

Yngvar forteller hvordan han kom med i Bøler:

"Jeg begynte i Bøler IF når jeg begynte på Ulsrud Videregående sammen med Runar Moe. Etter å ha gjort comeback på friidrettsbanen i avslutningsuka 16-år gammel høsten 1976 på 3.000m og 1.500m så vel de ivrige sjelene i Bøler potensialet for en forsterkning til jr. laget i Holmenkollstafetten. Husker ikke eksakt tidene, men løp i jr. klassen på 3.000m. Hadde ikke gjort dette før, og bare løp uten å tenke på tempoet. Husker at jeg løp fra de fleste tidlig og at en far stod på sidelinjen og sa: "ikke heng deg på han...sprekker etter noen runder." Tok igjen sønnen hans med en runde så pipen fikk nok en annen lyd."

Yngvars debutløp i Bislett Games på 10.000 m i 1981 var en stort høydepunkt:

"Jeg passerte 800 m på 2.09, 5.000 m i underkant av 14.10 (hadde pers på 14.25) og løp inn på 28.44 som er personlig rekord. Av baneløp står dette i en særstilling i min tid i Bøler. Hadde mange orienteringsvenner som heiet på tribunen, og jeg husker godt at jeg vinket opp til dem (ut: Jan Sverre Edstrøm) når jeg passerte 5.000 m på solid ny pers."

Yngvar utmerket seg også som maratonløper, og vant Drammens Maraton allerede i 1980 på tiden 2.21.55, som fremdeles er norsk bestenotering etter gamle juniorregler. Han satte personlig rekord året etter i Drammen med 2.17.38 og løp inn til 57.plass i New York Marathon 3 uker senere.

Yngvar hadde allerede som helt ung løper en usedvanlig løpskapasitet og evne til å presse seg, og hans kompromissløse intervalldrag i diverse bratte oppoverbakker var i følge hans samtidige nærmest egnet til å fremkalle ærefrykt. Han satte sine personlige rekorder på 10.000 m og i maraton allerede som 21-åring, og med et slikt åpenbart potensiale kan man spørre hvor langt Yngvar kunne ha nådd dersom han hadde spesialisert seg enten som baneløper eller orienteringsløper. Det er mulig at totalbelastningen i perioder kan ha blitt i største laget med full satsning både på friidrett og orientering, men uansett var han en Bølerlangløper i særklasse som var nær ved å nå internasjonalt nivå. Yngvar innehar i 2008 fortsatt rekorden i Ulsrudvann rundt, som er på 9:03.

BJØRN-INGE LARSEN (f. 1961)

Bjørn-Inge Larsen var en løper med evne til å presse seg maksimalt i ulike sammenhenger. Han erobret aldersrekorden på 600m baneløp med tider rundt 1.45, 1.42, 1.37 og 1.33 i aldersklasser fra 10 - 14. Han hadde også noen aldersrekorder på 1000m og 1500m, og løp på 4.22 som 13-åring. I nasjonale konkurranser vant han bl.a. to Donald Duck mesterskap som 11-12 åring på 600m. I alle disse årene konkurrerte han også med Per Kristian Lund fra Bøler, som fremheves som en sterk konkurrent. Bjørn-Inge utmerket seg også i de tekniske øvelsene. I ble kretsmester i noen av gutteårene, og i spyd var hans beste plassering 2. plass i Coca Cola-lekene som 15 åring. Bjørn-Inge Larsen konkurrerte også i langrenn, der han tok et kretsmesterskap som 15-åring. Bjørn Inges bestetid på 600 m var i februar 2008 fortsatt den 5. raskeste for gutter 13 år gjennom alle tider i Norge.

THOR WALTER KRISTENSEN (f. 1963)

Thor Walter Kristensen var en meget talentfull mellomdistanseløper, og vokste opp i Utmarkveien, et par oppganger bortenfor der Lars Hansen bodde. Han innehar de sterke klubbrekordene på distansene fra 800 m til en engelsk mil, og deler klubbrekorden på 2000 m hinder med Knut Hagen. Han hadde sin glanstid som junior, i perioden 1981-82, og ble til og med tatt ut på det juniorlandslaget. Han oppnådde en sølvmedalje på 2000 m hinder i jr. NM i 1982, etter at han dessverre snublet over det siste hinderet. Andre sterke mesterskapsplasseringer

var to 3. plasser på 1500 m i junior NM samt en 8. plass på 1500 m i senior-NM 1982. Han løp en rekke imponerende stafettetapper, i alle vårstafettene, Svelvik, Holmenkollen, Porsgrunn, Bøler, Fjellhamarstafetten. Thor Walter trappet ned den aktive satsningen allerede som 20-åring grunnet kronisk senebetennelse i begge leggene.

KNUT HAGEN (f. 1964)

Knut Hagen debuterte i 1973 9 år gammel i Bølers barneleker med fall på 60 meter som resultat. Inspirert av klassekamerater begynte han samme høst på fridrettstrening i den store salen på Ulsrud vidergående skole ledet av Anne Undrum. Knut forteller om sin tid i Bøler IF: "Friidrett har vært min hovedidrett hele tiden, selv om jeg fra 9 års alder sammen med blant andre Tore og Jan Erik Moe også var med i Bøler Turn. Som 11-åring ble jeg rekruttert inn i skigruppa av daværende leder av Arne Unum. Med innendørs friidrettsstevner, turnkonkurranser og langrenn samtidig ble det vel hektisk i perioder." Som 12-åring ble jeg i 1976 uttatt til Donald Duck-mesterskapet der jeg ble nummer 16 i lengde. Bøler hadde da i årene forut hatt med deltaker hvert år, der blant annet Lars Hansen og Bjørn Inge Larsen hadde gjort det veldig bra. Jeg tror imidlertid jeg var den siste fra Bøler som var med i denne landsfinalen. Senere ved deltakelse i NM på bane som senior traff jeg flere gamle Bølerutøvere som Lars Hansen og Hans Trygve Larsen som da deltok for andre klubber. Det ble i norske mesterskap til sammen 10 medaljer derav fire gull. Den første gullet kom under NM i terrengløp på Hønefoss i 1984, der jeg sammen med Jarle Lome og Jon Erlend Berg ble norgesmester i juniorklassen for lag. Under bane-NM i 1985 på Nadderud ble jeg nr. 7 på 3000 meter hinder som medførte Bøler IFs bragdpokal. Tiden 8.55 fra 1985 er fortsatt klubbrekord for Bøler. På 2000 meter hinder har jeg klubbrekorden på 5.46 sammen med Thor Walter Kristensen, min tid holdt til sølv i Nordiske ungdomsleker i Larvik i 1984. Min beste tid på 10 000 meter ble ca. 29.47 og halvmaraton 1.04.45, maraton fikk jeg dessverre aldri forsøkt meg på. Bøler hadde mange gode trenere på 70-tallet der jeg vil nevne både Bernt Olsen-Hagen og Einar Kavli. Sistnevnte bidro til miljøskapende aktiviteter som overnattingstur i Nordmarka. Etter hvert overtok Terje Hoffmann med noe mer systematisk prestasjonsrettet trening. Et godt miljø med fokus på stafettdeltakelse og treningssamlinger var trolig en viktig årsak til at jeg og mange andre fortsatte. Den viktigste nøkkelpersonen bak dette er uten tvil Roald Moe, bedre kjent som "Blæsen." (Se egne artikler.)

MARIUS ROTH (f. 1966)

Marius var i en kort periode på 90-tallet styremedlem i Bøler IF Friidrett, men er først og fremst kjent som tidligere president i Norges Friidrettsforbund. Han deltok imidlertid i Holmenkollstafetten for Bøler ved en anledning.

Jan Erik Moe har dette å si om "gullalderen" for stafettene i Bøler:

Mitt første møte med friidrettsgruppa i Bøler i IF var en liten tur innom B-gjeng partiet i en alder av åtte-ni år, uten at det fenget noe særlig. Jeg ble imidlertid registrert i medlemskartoteket, noe som resulterte i at min far Roald noen år senere ble oppringt av klubben med en forespørsel om jeg ville løpe Griniløpet - et stort terrengløp på Fossum, dette var i 1972 og jeg skulle løpe i 11-års klassen. Klubben hadde allerede to ekstremt gode løpere som var født i 1961, Bjørn Inge Larsen og Per Kristian Lund. Griniløpet satt opp en pokal til beste tremannslag så foreldrene til disse guttene ønsket svært gjerne en tredje mann på laget. Dersom jeg husker rett vant Bjørn Inge med Per Kristian på 6. plass. Jeg havnet langt ned på listen og husker dette som et brutalt møte med 600 meter terreng og en gjeng langt mer storvokste barn enn meg selv. Vi vant imidlertid pokalen for beste tremannslag og fikk bilde i avisa. Siden har jeg løpt for Bøler.

Griniløpet i 1972 gjorde sitt til at min far igjen engasjerte seg i friidrettsgruppa etter en pause på drøyt 10 år siden oppstartet i 1958. Kavli var fortsatt trener på denne tiden, men ble etterfulgt av en nordlending som het Arne Skau, han trente oss i to år mens han studerte på Idrettshøgskolen på Forsvarets linje. Han ble etterfulgt av en fra Krigsskolen, men han fikk også beordring til nord Norge etter hvert og Knut Alme overtok som trener. For min del og for de som var yngre enn meg ble det virkelig fart på løpemiljøet i Bøler IF når Terje Hoffmann overtok som trener mot slutten av 70-tallet. Han var selv aktiv, landslagsløper i BUL men med sine røtter godt plantet i friidrettsgruppa på Bøler. Min far hadde nå overtatt som leder i friidrettsgruppa igjen og han hadde fått gjennomslag for at vi skulle forsøke å beholde alle løpetalentene i klubben og ikke sende de over til de store Osloklubbene når de nådde 16-17 års alderen. Dette var et klart paradigmeskifte og det stilte samtidig større krav til ledere, trenere og økonomi. Bøler debuterte i Holmenkollstafetten i 1976, og jeg husker jeg kom med som en av de siste på laget. Jeg skulle løpe 12. etappe, og løp en test gjennom løypa noen dager før for å lære meg traseen. Far min kjørte ved siden av og hjalp til med taktiske disponeringer. Tiden vår ble rundt 58 minutter, men dette var starten på klubbens stafetthistorie i junior og senior sammenheng som vi har klart å holde i gang frem til i dag.

I perioden fra 1978 til 1983 var vi med på å dominere juniorklassen i stafettene på Østlandet. I Holmenkollstafetten kjempet vi de første årene med idrettslaget Fri fra Espeland utenfor Bergen, siden kom Sturla fra Drammen med et meget godt lag. Det ble to andreplasser og tre tredjeplasser i denne prestisjetunge stafetten i juniorklassen, men vi klarte aldri og vinne til det var 15 etapper litt for mange for oss. Vi dominerte derimot når det ble færre etapper og en periode hadde vi løyperekorder i juniorklassen i følgende stafetter: Porsgrunn, Svelvik, Fjellhamar og Bøler. Vi tok gull i juniorklassen i NM terrengløp utenfor Hønefoss i 1984, og var blant de 4 beste i NM stafett over 4 x 1500m 4 år på rad, med en andreplass i 1982 som best.

Stammen i laget i denne perioden var følgende med deres ca personlige rekorder på denne tiden:

		400m	800m	1500m	3000m	5000m
1959	Tore Sagvolden					14.07
1960	Yngvar Christiansen			3.52		13.44
	Lars Hansen	50				
	Magnar Aanonsen	52				
	Runar Moe	55				
1961	Jan Erik Moe	52	1.57	4.00		
	Gulleik Riksaasen			4.10		
1962	Petter Simensen		2.02	4.05		
1963	Thor W Kristensen		1.52	3.48		
	Hans Trygve Larsen	49	1.58			
	Tore Moe		2.02			
	Ivar Lome		2.03			
1964	Jarle Lome		1.56	3.56		
	Knut Hagen					8.16
	Lars Henrik Johannesen		1.59	4.06		
	Odd Egil Kanestrøm			2.00		
1965	Jon E Berg			4.06		8.42
1966	Øyvind Degenes		1.59			
1967	Ole Jørgen Johannesen		1.59	4.06		

Etter hvert som denne gjengen ble ferdig på videregående flyttet mange ut av byen og noen gikk over til andre klubber, mens andre gav seg med løping. Roald klarte imidlertid å børste støv av de fleste hver vår og vi møttes til Holmenkollstafetten, en stafett jeg har løpt uavbrutt hvert år siden debuten i 1976. Roald var en ustoppelig optimist som elsket å komponere stafettlag. Når våren kom var han i sitt ess og han hadde en enorm glede av å reise rundt med laget. Etter de innledende stafettene steg stemningen og vi hadde en enorm tro på oss selv når Holmenkollstafetten sto for dør. Dagen før stafetten samlet han alle deltakerne hjemme i Bølerskogen for utdeling av drakter, startnummer og en gjennomgang av deltakernes form og hvilke muligheter vi hadde. Dette var en seanse de fleste ønsket å få med seg for Roalds regnestykke endte alltid med ny løyperekord. Etter stafetten samlet han atter gjengen i Bølerskogen og serverte pølser og hjemmebakt pizza. Nå var det gjennomgang etappe for etappe for å oppsummere hva som hadde skjedd underveis. Denne dagen gikk regnestykket sjelden opp, for totalt hadde vi løpt forbi flere lag enn det var deltakere.

I denne perioden gjorde Roald det meste, han sørget for drakter, påmeldinger, lag etc. På våren satt han mer i telefonen enn de fleste og han var nesten umulig å si nei til. I tillegg filmet han de fleste stafetter på et super 8 kamera og redigerte de sammen til lange filmer. Han arrangerte Bølerstafetten, en stafett som på det meste samlet 100 lag på begynnelsen av 80 tallet. Han initierte Nøklevann rundt og hadde ansvaret for dette løpet til jeg overtok tidlig på 90 tallet. Han brukte to kvelder i uken hele høsten på å arrangere idrettsmerke på Haraløkka. Roald bygde opp et unikt løpemiljø og friidretten på Bøler ble i perioder assosiert med å være en løpe- og stafettklubb. Men klubben har hele tiden vært opptatt av å ha et tilbud til alle og har drevet veldig allsidig. Våre klubbmesterskap i 10-kamp er et godt eksempel på dette. På det meste fylte vi 4 fulle heat (24 deltakere) og det ble

prestert mange gode resultater. Roald var så forutseende at han approbert klubbmesterskapet slik at han kunne benytte resultatene i den landsomfattende poengserien. En serie Bøler IF hevdet seg godt i på landsbasis takket være mange gode resultater oppnådd i de tekniske øvelsene. Lars Hansen var den selvsikre eneren, men både Thor Walter Kristensen, Hans Trygve Larsen og Jan Erik Moe fikk år etter år over 5000 poeng, resultater du må være svært allsidig for å kunne klare. Det første året vi arrangerte denne 10 kampen gjennomførte vi alle øvelser på en dag på Lambertseter stadion. Vi avsluttet dagen med 400m, en pause på 10 min så var det 1500m. Thor Walter og Jan Erik knivnet om seieren i løpsøvelsene og begge fikk 53 på 400m og 4.09 på 1500m.

Som sagt var det plass til utøvere i tekniske grener, noe kastfamilien med pappa Odd Pedersen er et godt eksempel på. Hans barn Geir Rune (1962) og Gry Anita (1966) leverte begge resultater i kule og diskos som gjorde at de var inne blant de 3 beste i landet i aldersbestemte klasser. Den legendarisk kulestøteren Trond Ulleberg, som satte den ene aldersrekorden etter den andre husker godt mange dueller med Geir Rune. Men det skulle drives allsidig på denne tiden, så kulestøteren Geir Rune måtte også løpe stafetter, noe han gjorde oppsiktsvekkende bra.

Tvillingsøstrene Tone og Eli Jonassen (1965) bør også nevnes som gode eksempler på at friidretten ikke bare handlet om guttene. De tok flere kretsmeesterskap og var blant landets beste 12-14 åringer på løp fra 600-1500 meter.

Om stafettene

Hermann Bruun skriver slik om stafettene fra 1990-tallet og fram til 2008:

Bølerstafetten

I likhet med mange andre stafetter har vår egen stafett fått gradvis færre deltagere. Det har vært skuffende for oss siden vi har en meget publikumsvennlig løype og vi tar også etappetider slik at det burde være interessant i forbindelse med laguttak. Framtiden for stafetten er usikker, og måtte avlyses både i 2007 og 2008.

Fjellhamarstafetten

I Fjellhamarstafetten er det 8 etapper og det passer oss meget bra. Med flere kuperte etapper får våre langdistanseløpere utnyttet sin løpsstyrke. Det har blitt flere seire i seniorklassen og veteranklassen og også vandrepokalen i veteranklassen til odel og eie. Dette har vært den viktigste stafetten med tanke på laguttak til Holmenkollstafetten.

Holmenkollstafetten

Den tidligere omtalte B-gjengen ble etterhvert veteranløpere og trappet ned. På 1990-tallet var det en stor styrke for Bøler at Knut Hagen kom tilbake på tampen av sin karriere og bidro til å rekruttere flere sterke langdistanseløpere slik at Bøler i 1994 rykket opp i eliteklassen. Det ble satset ekstra fra 1995 og i årene framover. I 1996 ble det 12. plass som er den beste plasseringen. Vi holdt oss i eliteklassen til 2002 uten å rykke ned. I 2003 flyttet vi frivillig ned i seniorklassen og satset på seniorlag og veteranlag. I 2007 var vi en plassering fra opprykk til eliteklassen igjen.

St.Olavsløppet

Med så mange sterke langdistanseløpere på laget fattet man interesse for en stafett som går vekselvis mellom Trondheim og Östersund, to år en vei og de neste to år andre veien. Stafetten heter St.Olavsløppet og er arrangert siden 1988 med inntil 300 lag, både mosjonslag og konkurranselag. Stafetten arrangeres i juli hvert år. På grunn av et krav om at laget må bestå av minst 12 løpere på laget blir dette noe av en utfordring i sommerferien. Det var flere av Bølers løpere som hadde løpt stafetten for andre lag og i 1996 deltok Bøler for første gang med en hederlig 5. plass og pengepremie etter at Knut Hagen løp fire etapper og med best tid på to av etappene. Fram til 2000 markerte Bøler seg i toppen i stafetten og ble lagt merke til som et av meget få lag fra Sør-Norge. Fra 2001 har vi deltatt med noe lavere ambisjoner etter at Knut Hagen og andre sterke løpere ikke ønsket å være med lenger. Stafetten har imidlertid vært et sosialt høydepunkt for langdistansemiljøet i Bøler og vært viktig for rekruttering. Arrangørene har også verdsatt vår deltagelse ved at vi har fått hedersprisen Dagens St.Olav i 2002 og en egen gavepremie. Bøler har uten tvil vært av de best organiserte lagene med egen følgebuss, følgesyklist, fotograf/reporter og videofilming. Gjennomgang om kvelden med kåring av dagens Bølerløper og laguttak og logistikkgjennomgang er noen av høydepunktene. I 2007 deltok Bøler for 10. gang. Det er Jan Erik Moe som står for organiseringen og tilretteleggingen og er også sjåfør og filmer med videokamera med meget gode kommentarer. Bølers langdistansegruppe er glad for at Jan Erik prioriterer dette hvert år.

Andre stafetter

Kløftastafetten var den første stafetten i Akershus om våren og her ble det totalseire, stafetten nedlagt i 1999. Manpowerstafetten/DHL-stafetten/Sommerstafetten ble arrangert 1988-2006 i Holmenkollen, Høvik og Ekeberg. Dette var de første årene en stafett både for elitelag og mosjonslag med gode resultater. De siste årene var det en ren mosjonsstafett med flere premier både for herrer og mix.

Andre arrangementer

Bølers barneleker arrangeres på grusbanen på Haraløkka. Her deltar gutter og jenter med stor innsats. Skoleidrettsstevne mellom Nøklevann og Bøler på Trasop har også vært arrangert og tas opp igjen i 2008.

St. Olavsloppet

I 1996 var Knut Hagen og Ola Høgli pådrivere for deltagelse i St.Olavsloppet mellom Østersund og Trondheim. Roald Moe fattet interesse for denne stafetten, og dette ble deretter sommerens store mål for friidrettsgruppa.

I perioden har det vært utskiftning av hele laget med unntak av Trond Olav Berg og Hermann Bruun som har vært med alle årene.

St.Olavsloppet, resultater

År	Start	Sammenlagt	Plassering
2007	Trondheim	20:42:45	6
2006	Trondheim	20:16:10	7

År	Start	Sammenlagt	Plassering
2002	Trondheim	20:46:58	9
1999	Trondheim	19:40:24	5
1998	Trondheim	19:58:03	6

År	Start	Sammenlagt	Plassering
2005	Østersund	19:51:48	7
2004	Østersund	19:52:49	3

År	Start	Sammenlagt	Plassering
2001	Østersund	19:59:53	5
2000	Østersund	19:30:24	5
1997	Østersund	19:52:50	7
1996	Østersund	19:27:12	5

Holmenkollstafetten, resultater

År	Plass	Tid	Klasse
2007	5	52:47	2
2006	7	55:09	2
2005	8	52:28	2
2004	8	52:48	2
2003	7	54:02	2

2002	17	51,28	1
2001	14	50,04	1
2000	14	49,44	1
1999	16	50,44	1
1998	14	49,47	1
1997	14	49,13	1
1996	12	48,44	1
1995	14	49,32	1
1994	4	50,23	2
1993	9	50,49	2
1992	35	52,11	2
1991	29	51,05	2
1990	31	50,58	2
1989	25	50,57	2
1988	37	51,32	2
1987	31	51,57	2
1986	21	50,41	2
1985	14	49,39	2
1984	13	50,22	2
1983	22	51,22	2
1982	22	52,26	2
1981	2	52,16	4
1980	3	52,19	4
1979	3	52,50	4
1978	3	53,37	4
1977	7	55,38	4
1976	14	58,37	4
1975	13	57,48	3
1974	9	56,30	4

Rekorder for herrer senior i Bøler IF

60 m:	Eivind Roger Lund	7.4	1960
100 m:	Lars Hansen	11.4	1978
200 m:	Trond Ryen	23.3	1973
400 m:	Trond Ryen	50.5	1973
800 m:	Thor Walter Kristensen	1.52.83	1982
1000 m:	Thor Walter Kristensen	2.28.6	1981
1500 m:	Thor Walter Kristensen	3.49.6	1981
1 eng mil:	Thor Walter Kristensen	4.12.92	1982
2000 m hinder:	Thor Walter Kristensen og Knut Hagen	5.46.5	Kristensen 1981, Hagen 1985
3000 m:	Yngvar Christiansen	8.09.2	1985
3000 m hinder:	Knut Hagen	8.55.6	1985
5000 m:	Yngvar Christiansen	14.06.1	1983
6 eng mil:	Yngvar Christiansen	27.48.5	1981
10000 m:	Yngvar Christiansen	28.44.92	1981
Maraton:	Yngvar Christiansen	2.17.38	1981
110 m hekk:	Lars Hansen	15.2	1979
200 m hekk	Lars Hansen	26.0	1978
400 m hekk:	Hans T. Larsen	55.85	1985
Lengde:	Lars Hansen	7.06	1978
Lengde uten tilløp:	Magnar Aanonsen	2.92	1978
Tresteg:	Lars Hansen	13.59	1977
Høyde:	Lars Hansen	1.99	1978
Høyde u.t.:	Petter Haugen	1.45	1974
Stav:	Lars Hansen	3.40	1980
Kule:	Geir Rune Pedersen	14.92	1981
Diskos:	Geir Rune Pedersen	48.36	1982
Spyd:	Lars Hansen	57.50	1978

1000 m stafett	Tore Moe, Thor W. Kristensen, Jarle Lome, Hans T. Larsen	2.02.9	1985
4x1500 m stafett	Jarle Lome, Petter Simensen, Knut Hagen, Thor W. Kristensen	16.13.17	1982

Om oppvekstmiljøet på Bøler og idrettslagets betydning

Mange fremhever oppvekstmiljøet på Bøler på 60- og 70-tallet som meget godt. Men det vil også være utfordringer når så mange mennesker flytter inn til en helt ny drabantby på en gang. Folk kom fra hele landet, og fra alle samfunnslag. Tove Nilsen har skildret denne epoken i sin roman "Skyskraperengler." Her har vi samlet noen av utøvernes betraktninger om hvordan det var å vokse opp på Bøler, og hvilken betydning idrettslaget hadde for den unge drabantbyen.

Bjørn-Inge Larsen vokste opp i nabobydelen Bogerud, og hadde følgende inntrykk av miljøet: "Så langt jeg kunne se, var oppvekstmiljøet både på Bogerud og Bøler i hovedsak godt i den aktuelle perioden. Det var imidlertid et visst preg av mange nye tilflyttere, rotløshet i foreldregenerasjonen og noen i ungdomsmiljøene som ble utprøvende i kriminalitet og stoff i et oppvekstmiljø som hadde svært mange familier med barn i samme aldersgrupper. Enkelte av vennene i mitt nærmeste nabomiljø og i barneskoleklassene ble også fanget i dette og noen døde tidlig av narkotika."

Tom Larsen: "Jeg bodde i Utmarkveien. Oppvekstmiljøet kunne ikke bli bedre enn på Bøler på den tiden, mange familier på nesten samme alder. Vi kunne utfolde oss over alt, rundt blokkene, i skogen og på veiene, veldig lite biler den gangen. Eneste negative var når narkotikaen dukket opp på Bøler. Var heldigvis i riktig miljø med idretten og riktige kamerater."

Trond Olav Berg sier om terrengløpingen på Bøler: "På 60-tallet var terrengløp meget populært, konkurransen var knalltøff, og det var en helt annen deltagelse enn i dag. En seier i et kretsmesteskaper var meget gjevt. For å illustrere dette: da Tom Larsen vant sin klasse i KM i 1966 var det 150 deltagere fordelt på fire aldersklasser. Og i Parkløpet på Ås - der Tom Larsen tok en ny seier - var det hele 400 deltagere fordelt på syv alderstrinn. Også klubbmesterskapene var populære. Det var for eksempel hele 23 gutter som fullførte 11-årsklassen i Bølers klubbmesterskap i terrengløp i 1966! Lokalavisene bragte store reportasjer fra disse arrangementene, noe som utvilsomt virket inspirerende på utøverne."

Bjørn Gundersen: "Bøler var kjempebra. Noen slet selvfølgelig. Hasjgjengen i Bølerskauen ble etterhvert ikke så uskyldig, og sterkere stoffer gjorde sitt inntog og tok faktisk en del liv. Noen av 'rus-gutta' hadde merkelig nok én fot i hver leir; idrett og rus. Et av Bølers største talenter i minst tre store idretter, måtte tørrlegges flere ganger, og er vel knapt 'tørr' i dag. Men det var bra skoler, og Østmarka rett utenfor. Og et bra idrettslag. Jeg kan ikke forestille meg et bedre sted å vokse opp. Jeg er stolt av å være Bøler-gutt. Veldig. Jeg eide et reisebyrå i Akersgata i mange år, med fire verdensklokker på veggen med undertittelen: Bali, Boston, Bethlehem og Bøler. Det sier vel alt."

Arnfinn Unum fremhever idretten var utrolig viktig for miljøskapende arbeid på Bøler på denne tiden, da drabantbyen var nyetablert:

"Det flyttet jo inn ca 10.000 mennesker iløpet av noen få år, og med mange nyetablerte barnefamilier. De som hadde idretten hadde et godt rotfeste. Imidlertid har jeg bekjente som også kom bort i problemer. Det var også en mørk side ved oppvekstmiljøet i en ny drabantby hvor ikke så mye innsats ble gjort for sosialt trivsel utenfor det frivillige organiserte arbeidet, og som jo ikke var der når vi flyttet inn. Jeg har utrolig stor respekt for det mange foreldre la ned av frivillig arbeid på denne tiden, og som jeg tror var en vesentlig innsats for at så mange av oss fikk sunne holdinger og gode verdinormer - et godt grunnlag for et godt liv. Det er snakk om å videreføre noe man setter pris på - og som er mye mer verdifullt enn penger og materiell suksess. Jeg satte stor pris på naturen rett utenfor bo-området. Haraløkka, Ulsrudvann, Nøklevann er bare noen stikkord. Jeg tok på meg skiene utenfor døra hjemme. Det var bar 200m til skogen. Dro også på en del turer i marka hvor vi overnattet i telt ved Elvåga og andre innsjøer. Idretten og nærheten til marka førte oss dit."

Helge Findreng har mye positivt å si om sin oppvekst på Bøler: "Jeg vokste opp i Bølerskrenten. Oppvekstmiljøet var godt og spennende. Bøler er jo historisk i den forstand at det var en av de første drabantbyene. Folk med ulik bakgrunn kom fra hele landet for å bosette seg tett innpå hverandre. De fleste bodde i blokker. Det var mange interessante episoder som oppsto grunnet de enkeltes ulike bakgrunn. Folk hadde forskjellige rutiner, og ulike måter å møte hverdagen på. Det kom mye godt ut av dette. Vi lærte å fungere sammen og vise respekt for hverandres handlinger uansett hva slags bakgrunn vi hadde. Jeg husker også at jeg ble fascinert av dugnadsånden som var veldig sentral på denne tiden. Det var mange barn og unge på Bøler i de tidlige årene på 60 70 tallet. Bare i min blokkoppgang var det 12 barn på omtrent samme alder. Jeg husker miljøet som godt. Vi spilte slåball i gata. Det var liten fare for å bli påkjørt av biler. Vi visste hvem som hadde biler, hvor de parkerte og når de kom hjem. Øvrig biltrafikk var det lite av. Vi hadde egne friidrettssevner på lekeplassene og spilte fotball bak blokkene. Vi stod for de fleste av disse aktivitetene selv. Det var et godt samhold."

Bøler IF Friidrett i de senere år

Bøler IF Friidrett har fulgt med tiden, og etablert sin egen internett-hjemmeside på <http://www.bif-friidrett.no/>. Denne er et samlingspunkt på nettet, og svært populær blant medlemmene med alle sine historier og fotoreportasjer fra ulike løp og arrangementer. I tillegg til at en mengde resultater også kan finnes der. Karakteristisk er alle de gode fotografiene av løperne i aksjon, neppe noen andre friidrettsider har tilsvarende bilder. Vi finner blant annet fyldige reportasjer fra St. Olavsloppet, samt Nøklevann rundt og Ulsrudvann rundt. Nøklevann rundt er et viktig løp som i 2007 faktisk oppnådde ny deltakerrekord med 448 deltakere fordelt på 10 og 5 km. Ulsrudvann rundt arrangeres hver annen uke i sommerhalvåret, og er vårt klubbmesterskap i terrengløp. Løpene er imidlertid åpne for alle. Bøler IF Friidrett arrangerte i september 2008 NM i terrengløp lang løype.

Med tanke på fremtiden, er kanskje det aller mest løfterike som har skjedd i "nyere tid" at Bøler IF Friidrett høsten 2006 klarte å stable på plass en barnetreningsgruppe. Fra starten av ble det klart at tiltaket var populært, og en stamme på 15-25 barn møter frem hver mandag under ledelse av to dyktige og samvittighetsfulle trenere. Realiseringen av en barnegruppe lover godt for tiden fremover, og gir godt håp om å gjenskape interessen for både friidrettens tekniske øvelser og utpreget kondisjonsaktivitet på Bøler og i nærområdene. I tillegg er det i 2008 planlagt et helt nytt baneanlegg på Haraløkka, med seks 60-meters baner for løp. Et slikt anlegg kan resultere i at enda flere begynner med friidrettstrening og fortsetter med den.